

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-08718
Otsuse kuupäev 20.07.2026
Komisjoni koosseis Liili Hiie

Tarbija
Kaupleja simnau OÜ (16867408)

Tarbija nõue Lepingust taganemine. Rahaline nõue 280 eurot.

Resolutsioon:

Tarbija avaldus rahuldada.

Kohustada kauplejat tagastama tarbijale tarnimata kauba ostuhind 280 eurot.

Asjaolud:

Tarbija tellis 11.02.2026.a kauplejalt graanuleid 6 mm, hinnaga 280 eurot (Arve nr. 63).
Tarnetähtjaks on arvel märgitud 26.02.2026 a.

Tarbija avalduse kohaselt jäeti kaup tarnimata ja ka ostusumma on tagastamata, kuigi tarbija saatis kauplejale korduvalt nii kirjalikke pöördumisi, kui ka helistas. Samuti on tarbija korduvalt andnud kauplejale teada, et kui pelleteid tarnida ei suudeta, siis soovib ta ostusumma tagastamist (Nt 26.02 ja 05.05.2026 pöördumised).

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis tarbijavaidluste komisjoni menetluse käigus selgitused andmata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija esitatud avaldusega ja hinnanud tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 alusel kogumis dokumentaalseid tõendeid, leiab, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele. TKS § 51 lg 1 kohaselt lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

TKS § 46 lg 3 p 3 järgi peab avalduses olema sisu ja tarbija selgelt väljendatud nõue ning seda põhjendavad asjaolud, lg 4 kohaselt nõude esitamisel võib tarbija tugineda eelkõige VÕS § -s 101 sätestatud õiguskaitsevahenditele.

Tarbija on pöördunud komisjoni poole oma avaldusega 28.05.2026. Avalduse kohaselt tellis tarbija pellet graanuleid 11.02.2026, tasudes arve nr 63 summa 280 eurot 13.02.2026. Arvel

märgitud tarneaeg oli 26.02.2026. Kaup on kaupleja poolt tarnimata.

VÕS § 52 lg 1 kohaselt sidevahendi abil sõlmitud lepinguks loetakse ettevõtja ja tarbija vahelist lepingut, kui: 1) leping sõlmitakse selliste lepingute sõlmimiseks kasutatavas turustus- või teenindussüsteemis; 3) ettevõtja ja tarbija ei viibi lepingu sõlmimisel ühel ajal koos samas kohas ja 4) lepingupoolte tahteavaldused lepingu sõlmimiseks, sealhulgas tarbija tahteavaldus võtta endale lepingulised kohustused (edaspidi tellimus), edastatakse eranditult üksnes sidevahendi abil.

VÕS § 208 lg 1 kohaselt asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. sõlmiti VÕS § 208 lg 4 tarbijalepingu müügi tunnustele vastav leping sidevahendi abil.

VÕS § 52 mõttes sidevahendi abil sõlmitud lepinguga on tegemist, kui lepingu sõlmimine toimus täielikult e-teenuste teel. Tarbija ostjana tasus e-arve alusel. Seega kohaldub 14 päevane taganemisõigus, kuivõrd tegemist on tehinguga väljaspool äriruume VÕS § 46 mõttes.

TKS § 16 lg 2 kohaselt on kauplemisvõte eksitav, kui selles esitatud teave on ebaõige või kui faktiliselt õige teabe esitamise viis petab või tõenäoliselt petab keskmist tarbijat ning selle mõjul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud. Sama paragrahvi lõike 2 punkti 2 kohaselt hõlmab selline teave ka kauba peamisi omadusi.

Komisjon tuvastab, et tarbijale ei ole kaupa tarnitud. Esitatud tõendid, mitmed sõnumite teel toimunud pöördumisel kaupleja esindajale, kinnitavad, et tarbija on esitanud kauplejale korduvaid vastavasisulisi päringuid kauba tarne osas, kuid kaupleja ei ole tarbija pöördumisele vastanud. Kaupleja ei komisjonile esitanud tarbija väiteid ümberlökkavaid seisukohti. Tarbija on esitanud nii kauba maksumuse, kättetoimetamise kui tellimuse täitmise korra ja kättetoimetamise aja kohta tõendid (VÕS § 54 lg 1). Tarbija on lepingust taganenud ja soovib tagasi saada tasutud ettemakse summa 280 eurot. VÕS § 49 lg 1 kohaselt võib tarbija väljaspool äriruume sõlmitavast lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul.

Kui kaupleja ei ole menetluse käigus oma seisukohta avaldanud tuleb tarbijakaitseseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija avaldus ja muu olemasolev teave. VÕS § 2 lg 1 järgi on võlasuhe õigussuhe, millest tuleneb ühe isiku (kohustatud isik ehk võlgnik) kohustus teha teise isiku (õigustatud isik ehk võlausaldaja) kasuks teatud tegu või jätta see tegemata (täita kohustus) ning võlausaldaja õigus nõuda võlgnikult kohustuse täitmist. VÕS § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 1 lg 3 sätestab, et rohkem kui kahe poole vahel sõlmitud lepingutele (mitmepoolne leping) kohaldatakse käesolevas seaduses lepingute kohta sätestatud, kui see ei ole vastuolus lepingu olemuse ega eesmärgiga. VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumise andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingu pooled on saavutanud kokkuleppe. VÕS § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. VÕS § 76 lg 3 järgi loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmiseks vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. VÕS § 100 järgi kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmise viivitamine. VÕS § 101 lg 1 p 1 alusel kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist. Kaupleja poolt on kohustus täitmata, tarbija on tehingust taganenud, ei soovi lepingu täitmist ja kaupleja kohustub tagastama ostuhinna.

Tarbijavaidluste komisjon on otsuse tegemisel lähtunud TKS -dest 40 lg 1-3, 57 ja 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda

sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Liili Hiie

/allkirjastatud digitaalselt/